

ת"פ 21719/01/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד אברהם פרץ

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 21719-01-15 משטרת ישראל תביעות-
שלוחת טבריה נ' פרץ
20 דצמבר 2015

בעניין:

המאשימה

משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה

נגד

הנאשם

אברהם פרץ

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד ליאור בנימין

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים**, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה") **והחזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7 (א)+(ג) רישא לפקודה.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתאריך 6.1.2015, במהלך חיפוש כדין בביתו של הנאשם בטבריה, נמצאו מספר רב של שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 85.16 גרם נטו אותם גידל הנאשם בעציצים במעבדה שהכילה, בין היתר, נורות חימום, שנאים, שלושה בקבוקי חומר דישון. בנוסף, החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 305.85 גרם נטו. על פי הנטען, במעשיו, כאמור, גידל והחזיק הנאשם ברשותו סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, שלא כדין וללא היתר.
3. בישיבה שהתקיימה בתאריך 2.2.2015, הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון. הצדדים לא

הגיעו להסכמה לעניין העונש.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

4. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הינם הגנה על שלום הציבור מפני נגע הסמים והשלכות התפשטות נגע זה. לטענתה, מדיניות הענישה, בהתחשב בנזקים הרבים הנובעים מנגע הסמים, כפי שעולה מן האסמכתאות אליהן הפנתה, מחייבת ענישה מחמירה במקרה דנן כדי להילחם בתופעה זו. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה נע בין 8 חודשי מאסר ל - 20 חודשי מאסר.

5. התביעה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן וביקשה שלא לאמץ את מסקנותיו. לשיטתה, הלכה פסוקה היא שיש לבכר בעבירות הללו שיקולי ענישה כגמול והרתעה על פני שיקום, ולכן יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ברף התחתון של המתחם המוצע, מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. כמו כן עותרת המאשימה להשמדת הסמים.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ הנאשם:

6. ב"כ הנאשם טען כי יש לשקול לקולא את העובדה שהנאשם היה נתון במעצר בגין תיק זה 8 ימים, ולאחר מכן שוחרר ושהה במעצר בית מלא בתנאי איזוק כחודש ימים. לדבריו, הנאשם, אשר לחובתו אין עבר פלילי, הגיע לישראל מלונדון, שהיא מרכז חיו, כדי לטפל באביו החולה, אשר נפטר לאחרונה. הנאשם אינו נרקומן אלא עושה בסם שימוש עצמי, מטעמים רפואיים. לדבריו, מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה הינו החל משל"צ ועד לעבודות שירות. נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי הנאשם מעוניין לחזור ללונדון, שם נמצאת בתו אותה לא ראה מאז מעצרו, יש להסתפק במאסר מותנה.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו. לדבריו, איבד את אביו לאחרונה ואף לא ראה את בתו מאז מעצרו. כמו כן מאז מעצרו לא נגע בסמים.

תסקיר שירות המבחן:

8. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 34, גרוש ואב לשלוש בנות, עבר לפני כ - 12 שנה להתגורר בלונדון. הנאשם נעצר כאשר שהה בביקור בבית אמו בישראל. במהלך שהותו בישראל ובטרם נעצר, סעד הנאשם את אביו אשר סבל ממחלת ריאות והיה מרותק לכיסא גלגלים. הנאשם ציין כי הוא אובחן לפני מס' שנים ע"י פסיכיאטר באנגליה כבעל הפרעה נפשית וטופל שם תרופתית. הנאשם ביטא תחושת בושה מול הוריו נוכח מעורבותו בעבירות. בהתייחסו לביצוען של העבירות טען כי גידל את הסמים לשימושו העצמי. לטענתו, עישן במשך השנים, מידי יום, על מנת להקל על כאביו בגב ובאגן הירכיים בעקבות פציעה וניתוח שעבר. לדבריו קיבל באנגליה אישור רפואי לשימוש בקנאביס.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לתת אמון ומנסה לשדר פסאדה חיובית ומתפקדת, תוך כדי הגזמות בתיאוריו. הוא מתקשה לגעת בעולמו הפנימי הרגשי ולגלות מודעות עצמית. ככל הנראה פיתח תלות בסם כאמצעי להקלת מכאוביו הגופניים. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וטען כי אינו מכור ולא השתמש בסם מאז מעצרו, ואף ערך את השינוי הנדרש בעצמו. כמו כן מסר הנאשם כי ברצונו לשוב לאנגליה ולכן ההליך הטיפולי יעכב חזרתו. לפיכך, שירות המבחן התרשם כי הוא יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי בשלב זה של חייו. לכן, בהיעדרה של המלצה טיפולית, ממליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות בצירוף מאסר מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

10. על פי החלטת בית המשפט התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר נמצאה חיובית, ונמצא כי הנאשם מתאים לעבודות שירות ויכול לעבוד בכל עבודת שירות ללא מגבלה.

דין והכרעה:

11. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

12. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של הציבור. הנזק הגדול והתוצאות ההרסניות הגלומות בסמים מסוכנים לבריאותה ולביטחונה של החברה ופרטיה, לרבות הנזקים הכלכליים והחברתיים העקיפים, הם מן המפורסמות שאין צריכות ראיה. רבות נכתב על נגע הסמים המכלה כל חלקה טובה.

13. באשר לחומרה הטמונה בכל רבדיהן של עבירות הסמים, יפים הדברים האמורים ב- עפ"ג (מחוזי ת"א) 46738-09-14 **מדינת ישראל נ' צקבאשווילי**, שניתן ביום 31.12.14 (להלן: "עניין צקבאשווילי"):

"בית משפט קמא הפנה כאמור לגישה המבחינה בין אלה המחזיקים בסמים ואלה המגדלים אותם לבין אלה הסוחרים בפועל. איננו מקבלים וודאי לא במלואה. גידול סמים לשיטתנו כמוהו, מבחינת החומרה, כסחר והפצת סמים. לא זו בלבד, אלא שבהינתן המציאות הנוכחית שבה גידול הסמים הפך להיות למכת מדינה יש להילחם בו בחומרה כאשר הביטוי לכך יהיה בהרמת רף הענישה. המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד. שניהם גורמים לכך שכמות סם מוצאת דרכה לשוק הסמים הרווי ממילא. הגידול, הסחר והיבוא, תהא הדרך לכניסתו לשוק של הסם אשר תהא - המכורים לסמים עושים בעזרתו צעד נוסף במדרון הסמים ומי שאינו מכור עדיין, יכול ויעשה את הצעד הראשון והקריטי בדרך להתמכרות לסם. הפגיעה בערך המוגן היא אותה

פגיעה. ספציפית באשר למעבדות סמים: לצערנו, שוב ושוב אנו נתקלים במקרים כדוגמת המקרה הנוכחי, הגם שהתיק הנוכחי חריג הן בהיקף הסם שנתפס והן בתכנון ובהשקעה, כפי שפורט לעיל."

14. המאבק בהפצת הסמים כולל גם את הפצתם של סמים קלים יחסית כדוגמת סם הקנבוס, ובית המשפט כבר עמד לא אחת על המעבר הקל והטבעי מצריכתם של סמים קלים לסמים כבדים יותר. ראה בעניין זה ע"פ 407/97 **אמואל יניב נ' מ"י**.

15. יחד עם זאת, מחייב עיקרון הענישה האינדיווידואלית את בית המשפט לדון במקרה המיוחד שלפניו ובנסיבותיו האישיות של כל עבריין, גם כאשר עסקין בעבירות חמורות.

"ענישת עבריינים אינה עניין מכאני. לא ראוי להטיל גזר דין לפי תעריפים. בגדר שיקול הדעת הרחב שמוענק לשופטים בשיטתנו, שבה החוק קובע לרוב עונש מרבי, על השופטים מוטל לקבוע את העונש ההולם לנאשמים האינדיווידואליים העומדים בפניהם". (ע"פ 5106/99 אבו-נג'ימה נ' מ"י, פ"ד נד(1) 350, 354; וכן ראו ע"פ 4980/01 מ"י נ' פלוני ואח', פ"ד נו(1), 594, 601).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

16. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, יש ליתן את הדעת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה מן הראוי להדגיש את השיקולים הבאים:

מחד, במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירות של גידול והחזקת סמים מסוכנים תוך הקמת מעבדה לגידול סמים והפעלתה. הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם ולא בלהט הרגע. הוא הכין מראש את התשתית לגידול הסמים מסוכנים מבעוד מועד ותוך מחשבה מקדימה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא בשעה שעל פי כתב האישום המתוקן פעל לבדו.

מאידך, התחשבתי בנסיבות אשר הובילו את הנאשם לביצוען של העבירות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. לא הוצגו לעיוני ראיות לפיהן לנאשם הייתה כוונה לסחור בסם אותו גידל, ולכן ניתן להניח לטובתו כי אכן השימוש בסמים נועד להקלת מכאוביו בעקבות התאונה והניתוח שעבר. עוד נתתי דעתי לכמות הסם, לסוגו, ולכך שלא מדובר במעבדה מן הגדולות והמשוכללות.

מדיניות הענישה:

17. בתי המשפט הדגישו רבות את החומרה שיש לייחס לעבירות גידול סמים ולצורך להילחם בהן מלחמת חורמה. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השונות בהן הורשע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל מאי הרשעה וצו של"צ בלבד ועד למאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, מאסרים מותנים וענישה כלכלית, כפי שאף עולה מפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים במקרה שלפניי. לשם המחשה, להלן מס' דוגמאות באשר למדיניות הענישה:

א. עפ"ג 24944-08-12 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (מיום 12.6.13) שם הועמד עונשו של המערער, שהורשע בגידול קנביס וביבוא זרעי קנביס, על 7 חודשי מאסר במקום על 9 חודשים עמוד 4

שנגזרו עליו בבית משפט השלום, בשל התחשבות בנסיבות משפחתיות הקשורות למצבה הבריאותי של בתו. כמויות הסם שייבא המערער היו 13 זרעי קנביס, והסם שגידל כלל 18 שתילי קנביס במשקל 900 גרם, 21 שתילים במשקל כ-90 גרם.

ב. ת.פ 38955-12-10 (ת"א) מ"י נ' אייל תלמודי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן בגין החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בכיסו ובתיקו, במשקל נטו של 0.3 גרם, לצריכתו העצמית; החזקה בסם מסוכן מסוג קנבוס בביתו, במשקל 0.44 גרם נטו, לצריכתו העצמית וגידול בביתו שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 226.85 גרם נטו. לאור המלצת שירות המבחן, נמנע בית המשפט מלהרשיע את הנאשם והטיל עליו צו של"צ בלבד.

ג. ע"פ 2992/12 מזרחי נ' מדינת ישראל, (מיום 14.8.12) פסיקה ביחס לייבוא סם מסוג GBL (הידוע כ"סם האונס") לפיה בשל השיקול בדבר ראשוניות הפסיקה בסם זה שלא מזמן הוכנס לרשימת הסמים המסוכנים, הוקל עונש מאסר של 8 חודשים והועמד על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

ד. רע"פ 7005/14 - עידן דגן נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (30/11/2014) - נדחתה בקשת הנאשם למתן רשות ערעור. בתיק זה הושת על הנאשם, בית היתר, מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בגין גידול במעבדה בביתו סם מסוג קנבוס, במשקל כולל של 2,721 גרם. החזקה של 3.3 גרם סם לצריכה עצמית, וכן ציוד וכלי עזר לגידול הסם. במקרה זה התקבל תסקיר שלילי בעניינו של הנאשם ועלה חשד כי הוא ממשיך להשתמש בסמים מסוכנים.

ה. עפ"ג (מרכז) 52810-07-10 עזריה נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, וכן בעבירה של החזקת כלים להכנת סם. בחיפוש בביתו של המערער נמצאה מעבדה לייצור סמים מסוג קנבוס, בה גידל 38 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל של 1.180 ק"ג נטו, וכן נמצאו כלים לצורך גידול השתילים. עוד נמצאו באותו חיפוש חשיש במשקל 277.29 גרם נטו, ו"חגיגת" במשקל 94.66 גרם. בימ"ש השלום גזר על המערער עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים, שנת מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ₪.

בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם בהתחשב בכך שהוא עבר הליך גמילה מוצלח והעמיד את עונשו על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט קבע:

"הענישה של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח תואמת את רף הענישה הראוי בעבירות של גידול סמים, במיוחד בקנה מידה ובהתייחס למעבדת גידול סמים כפי שבענייננו כך שגזר הדין היה נכון לעת בה ניתן. אלא שהמערער עשה כברת דרך ארוכה, אשר החלה עוד בטרם מתן גזר-הדין ובעת ההליך בבימ"ש קמא, ונמשכה בהתמדה עד היום".

ו. בית המשפט העליון קבע את מתחם העונש בעבירות גידול סמים, ברע"פ 6987/13 אנטוני אברמוב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 21.10.13) בעניינו של המערער אשר הורשע בגידול סמים ובהם שתילי קנבוס במשקל (נטו) של כעשרה

ק"ג ואביזרים ששימשו לגידול או לצריכת סמים וכן בעבירות תעבורה נוספות. בית המשפט הטיל על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ש"ח, פסילת רישיון הנהיגה למשך שנה ושישה חודשי פסילה על תנאי, לתקופה של שלוש שנים.

בית המשפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעניינו של המבקש נע בין שישה חודשי עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ובית המשפט העליון אף הוא דחה את בקשת רשות הערעור משלא מצא כי המבקשהצביע על סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

18. בהתחשב בערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם, דהיינו גידול והחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של מאות גרמים, הינו החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל - 12 מאסר בפועל ועונשים נלווים. לא מצאתי כי קיימים שיקולי שיקום או הרתעה מיוחדים המצדיקים חריגה ממתחם זה.

19. המתחם המוצע על ידי המאשימה, דהיינו 8 עד 20 חודשי מאסר הינו מתחם ההולם כמויות סם גבוהות בהרבה (ראו למשל רע"פ 1787/15 **אדי עמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (פסק דין מיום 24.3.2015). במקרה זה, אישר כב' השופט שוהם מתחם ענישה של 8 עד 20 חודשי מאסר בגין גידול והחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של 4.38 ק"ג וכלים להכנת הסם בדירת מגורים).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

20. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו, מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. מאז מעצרו, לא השתמש בסם, על אף מכאוביו הגופניים.

ב. נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר - לנאשם נסיבות חיים קשות אשר הייתה להן השפעה על ביצוע העבירה. הנאשם מתגורר דרך קבע בלונדון והוא הגיע לישראל עובר למעצרו בכדי לסעוד את הוריו החולים. לאחרונה אביו נפטר, דבר אשר השפיע רבות על הנאשם. אומנם, הנאשם טען כי אינו נזקק לטיפול במסגרת שירות המבחן אך לא זקפתי זאת לחובתו. דומה כי התהליך שעבר הנאשם בעקבות מעצרו בתיק זה ואף במהלך משפטו, והעובדה כי בדיקה שנערכה לו לאיתור שרידי סם נמצאה נקייה, די בהם.

ג. התרשמתי, הן מדברי הנאשם בפניי והן מן האמור בתסקיר שירות המבחן, כי מדובר במעידה אשר אינה מאפיינת את אורחות חייו של הנאשם. הנאשם נעצר בגין תיק זה ושהה בתנאים מגבילים תקופה לא מבוטלת, דבר המצדיק הקלה מסוימת בעונשו. עברו של הנאשם נקי

לחלוטין, דבר המחזק את הרושם כי מדובר במעידה חד פעמית. הטלת מאסר בין כותלי הכלא יפגע בצורה משמעותית בנאשם, מעבר למידה הנדרשת, על אף חומרת העבירות.

21. מבלי להמעיט מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ועל אף שבדרך כלל יש מקום להטלת עונשים מרתיעים בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, סבורני כי בנסיבות המקרה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, נטילת האחריות והעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות ומעולם לא ריצה מאסר, ניתן להסתפק במקרה זה במאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים, אשר יהא בהם כדי להרתיע את הנאשם שלא לחזור ולבצע עבירות דומות בעתיד.

22. **על כן, ובהתחשב במכלול השיקולים והנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות יקבע מועד עדכני לתחילת ריצוי עבודות השירות ויודיע על כך לבית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים 1973 מסוג פשע וירשע בה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה וירשע בה.

ד. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 15 יום מיום סיום מועד עבודות השירות, ועד התשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד הקנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

ה. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מהיום.

ו. 8 חודשי פסילה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה לפי פקודת הסמים, עבירה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

הנאשם יפקיד תצהיר מאומת וחתום במזכירות בית המשפט, וזאת בשל העובדה כי לטענתו אין

ברשותו רישיון נהיגה.

הובהר לנאשם, כי מרוץ הפסילה יחל לאחר הפקדת התצהיר. עם זאת חל עליו איסור לנהוג ברכב מנועי החל מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות אשר ימציא חוות דעת עדכנית בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ו, 20/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

הוקלד על ידי מגי חייט